

„Дáвамъ ти ю́ Ѡтъ сѣрдца
 „Имай си ю́ за дѣца
 „Да по́мнатъ до нѣкогашъ,
 „когà є́ бѣлъ кнѣзь въ дѣмъ вѣшъ,
 Ѡтъ тамъ катъ се подѣга
 оу Казанлѣкъ достѣга,
 Сѣчки Казанлѣчени,
 катò мѣжè сѣрдчени,
 Въ срѣтеніе и́злѣзватъ,
 доврѣ дошѣлъ мѣ кѣзватъ,
 Той въ казанлѣкъ постоѣлъ,
 и наскѣро вѣсть *) прѣѣлъ:
 ѣто Царь-о чи и́де,
 да и́злезе да го вѣди,
 И кнѣзь съ любѣвь горѣща,
 Ѡтѣде да го посрѣща:
 Вѣстникъ дѣди да оубѣди,
 чи Царь-о се задѣди,

*) Хавѣръ.